

— (гръди), la chemisette; 4. търговія съ -зы, la chemiserie; 5. шжвачъ, ка на -зы, с. chemisier, ère.

Ризе, sn. t. l'agraffe f; 1. (на врата), le gond; 2. (на кърма), Mar. la vertenelle; 3. (що съединява дѣтѣ чарупки на мида), la charnière; 4. женско —, le charnon; 5. турямъ -та на врата, va. gonder.

Ризница, sf. jaque de mailles, cotte de mailles f, 'haubert m; || (наска -ничка), dim. le haubergeon; || пѣзки на —, défaut de la cuirasse, m. [armadille, m.]

Ризниконосецъ sm. quadr. le tatou, dasype, Ризначенъ шйникъ, sm. le gorgerin.

Ризъ (дукато, смѣтните на монета въ Турско), sm. le rize.

Римски, adj. latin; || (и -ско католическо), roman; || пріемане -нѣравы, la romanité.

— Дворъ, sm. le saint siège. [cisme.]

Римско-католическа вѣра, sf. le catholi-

— черкова, sf. la nacelle de saint Pierre.

— свѣтило, sn. chandelle romaine f.

Римски кавалери, sm. pl. ordre équestre m.

— сенатори, sm. pl. pères conscrits m.

Рисберма (видъ фашинникъ), sf. Fortif. la risberme.

Рискувамъ, va. risquer (voyez Прѣжалвамъ).

Рискъ, sm. Com. le risque.

Рисъ (харпія), sm. la rame.

Ритане, sn. la ballotade.

Ратаница, sf. le coude-pied ou cou-de-pied.

Ритма, sf. la rime; || докарвамъ на -мы или събирамъ -мы, va. rimer.

Ритмаръ, sm. un rimeur; || fam. un rimailleur, un poëtereau.

Ритмически, adj. rhythmique.

Ритмъ, sm. le rythme.

Риторика (извиване думы или сладкоду-
же), sf. la rhéthorique; || ученикъ на —, un rhéthoricien; || училишъ на —, un rhéteur.

Риторъ (сладкоду жецъ), sm. un rhéthoricien.

Ритурнель, sm. la ritournelle.

Риѣть, sm. Mar. le ris.

Робакъ, sm. un malitorne, malpeigné, grossier, ours mal léché, m; 1. fig. un savoyard; 2. fam. un pitaud, maroufle, sabreux, lourdaud, m; 3. pop. un palot, un paltoquet.

Роббъръ (въ вистъ), sm. le rob ou robere.

Робски, adj. servile, esclave.

Робско покоряване, sm. le servilisme.

Робство, sm. la servitude, esclavage, ilotisme m, captivité f; || (u fig.), le fers m; || fig. le joug.

Робъ, бытия, sc. esclave; 1. prisonnier de guerre, captif, m; 2. (въ Гърциј), un ilote; 3. игра не -бы, les barres f; 4. говоръ за размѣняване -бы, le cartel.

Ровене, sn. le creusage et creusement.

Ровка земя, sf. terre meuble.

Ровко яйце, sn. oeuf mollet, oeuf à la coque, m.

Ровкость, sf. le fluide, fluidité f; || гълтамъ или сърбамъ —, va. humer.

Ровкъ и -кавъ, adj. liquide, fluide, gras; 1. (за земя), labourable; 2. праване -ко, la fluidification; 3. права -ко, va. fluidifier.

Ровя, va. fouiller, creuser; || рови съ крака (за кокошка), v. imp. elle gratte.

Рогата земя (въ Африка), sf. le cérasse.

Рогатка, sf. la barrière; || Milit. le hérisson; || (заграда съ остры колове), Milit. cheval de frise, m.

Рогать, adj. cornu; || (съ рога), fam. encorné.

— добытакъ, sm. bêtes à cornes, bêtes aux mailles, f. [ou langue de cerf.

Рогачски езыкъ, sm. plante, la scolopendre

Рогачъ, sm. quadr. le cerf; -чень, de cerf;

1. le daim; 2. fam. un maquereau; 3. врѣме за ловъ на -чи, Vén. la cervaison; 4. —, insecte, le cerf-volant.

Рогозка (аскъръ t.), sf. l'estère f; 1. (и сламъка), la natte; || обивамъ съ —, va. natter; 2. (истрияка), le paillasson; 3. (за пазене отъ вѣтъръ-тъ), l'abrivent m.

Рогозкъръ (майсторъ), sm. un nattier.

Роговиденъ, adj. corné; || права -дно, va. racornir.

Роговитъ, adj. mamelonné.

Роговъ камъкъ, sm. le pétrosilex.

— цинкъ (или бленда), sm. Minér. l'horn-blende f.

Рогомайсторъ, sm. un cornetier.

— носецъ, sm. fam. un cocu; || pop. un cornard.

— нось, sm. poisson, la baliste.

Рогъ (и очѣрски и обувателъ, pl. -га), sm. la corne; 1. l'angle m; 2. Archit. l'arretier m; 3. (за барутъ), poire à poudre f, fourriment m; || Artill. corne d'amorce;

4. еленски —, corne de cerf; 5. (на комка), Mar. la patte et pate; 6. (на кжътъ), Géom.

le sommet; 7. (у рицари), l'olifant m; 8.

(на спорностъ), corne d'abondance ou d'Amalthee; 9. избивамъ -га на животно, va. écorner; 10. свиря и.и търбя съ —, vn. corner; 11. хвърля си -гата (за еленъ), v. imp. il mue; 12. хвърлявے -га (за рогачъ), la mue.

Рогче, sn. dim. la corne, le cornet, le cornichon; 1. Géom. la lunule; 2. (пжлката на цица), le téton, le mamelon; || въспалене на —, Med. la thélité; 3. (слукало), H. nat. la ventouse; 4. (иззвикване отъ далечъ), le huchet; 5. (за пищене), le bocal; 6. -гчка, pl. H. nat. l'antenne f; || който има —, antenné, adj.

Родене [мъсто —, pays natal m; || Minér. le gisement, le gîte.

Роденото дѣте, sn. Jur. le part.